

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Diaconu Iurie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

Judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, de către părțile vătămate Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela și de către inculpatul Feodorovici Gheorghe, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Călărași din 03 iunie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Feodorovici Gheorghe xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.02.2008 - 22.12.2010;

Instanța de apel: 01.03.2011 - 24.01.2012;

Instanța de recurs: 22.06.2012 - 11.12.2012;

Instanța de apel: 18.01.2013 - 11.06.2013;

Prima instanță: 24.07.2013 - 03.06.2016;

Instanța de apel: 13.07.2016 - 17.10.2016;

Instanța de recurs: 02.12.2016 - 18.07.2017;

Instanța de apel: 28.05.2017 - 26.09.2018;

Instanța de recurs: 29.01.2019 - 22.10.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 23 mai 2005, Feodorovici Gheorghe a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, iar conform art. 1 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a X-a de la adoptarea Constituției R. Moldova nr. 278-XV din 16 iulie 2004, procesul penal a fost încetat.

1.1. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Feodorovici Gheorghe la 26 septembrie 2003, participând în calitate de reclamant în cauza civilă ce se examina în Judecătoria Ungheni, a prezentat un certificat fals,

obținut la mijlocul lunii septembrie 2003, prin înșelăciune și abuz de încredere, de la administrația SA „Consator” în persoana lui Hîncu Nikon, care a atestat fals faptul precum că Feodorovici Gheorghe ar fi vărsat în casa societății respective, în scopul finisării construcției casei de locuit amplasată pe adresa xxxxx, suma de 3463,20 lei.

1.2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2005, a fost admis apelul inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal intentat în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, a fost încetat potrivit art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

1.3. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, a fost admis recursul în anulare declarat de condamnatul Feodorovici Gheorghe, casată parțial decizia instanței de apel, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost încetat procesul penal în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, din motivul existenței ordonanței irevocabile a organului de urmărire penală din 21 iunie 2004 de scoatere a lui Feodorovici Gheorghe de sub urmărirea penală, cu excluderea din descriptivul deciziei concluzia privitor la existența constatării faptei prevăzută de art. 310 alin. (1) Cod penal.

În rest, decizia a fost menținută.

2. Prin ordonanța din 08 august 2007, procurorul a dispus deschiderea procedurii de revizuire a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006.

2.1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 28 septembrie 2007, a fost respinsă cererea de revizuire a petiționarilor Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela.

2.2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2007, au fost respinse ca nefondate recursurile declarate de procuror și de către părțile vătămate Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela, cu menținerea sentinței Judecătoriei Ungheni din 28 septembrie 2007.

3. Prin ordonanța procurorului raionului Ungheni, Procopciuc I. din 02 aprilie 2008, s-a dispus anularea ordonanței ofițerului superior al SUP a CPR Ungheni, Iurcu Iu. din 21 iunie 2004, în cauza penală nr. 2004360116, de scoatere a lui Feodorovici Gheorghe de sub urmărirea penală din motiv că este ilegală și neîntemeiată.

3.1. Prin ordonanța din 02 aprilie 2008, procurorul în Procuratura r-lui Ungheni, Fetcu A., a dispus deschiderea procedurii de revizuire a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, punând la baza acestei concluzii cele constatate prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27 februarie 2008 de condamnare a lui Hîncu Nikon în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

3.2. Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 14 iulie 2008, s-a dispus admiterea cererii de revizuire înaintată de Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela și concluziile procurorului în Procuratura r-lui Ungheni, Fetcu A. cu ordonanța cu privire la deschiderea procedurii de revizuire, s-au conexas cauzele penale nr. 2004360116 (*intentată în baza art. 310 alin. (1) Cod penal în privința lui Feodorovici Gheorghe*) și nr. 2006368025 (*intentată în baza art. 361 alin. (2) lit. b)*,

c) *Cod penal în privința lui Hîncu Nikon*), pentru rejudecare.

3.3. Prin ordonanțele procurorului din 16 august 2010 a fost dispusă reluarea procesului penal în cauzele penale nr. 2004360116 (*intentată în baza art. 310 alin. (1) Cod penal în privința lui Feodorovici Gheorghe*) și nr. 2006368025 (*intentată în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal în privința lui Hîncu Nikon*) și pornită urmărirea penală în privința lui Feodorovici Gheorghe în baza art. art. 361 alin. (2) lit. b), d), 190 alin. (5) Cod penal.

3.4. Prin încheierea Judecătoriei Călărași din 14 iulie 2010, a fost admis demersul procurorului, iar cauza penală de condamnare a lui Feodorovici Gheorghe în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, conexată cu cauza penală nr. 2006368025 (*intentată în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal în privința lui Hîncu Nikon*), a fost restituită procurorului pentru soluționarea chestiunii privind înaintarea lui Feodorovici Gheorghe a unei noi învinuiri.

3.5. Prin ordonanța din 24 august 2010, Feodorovici Gheorghe a fost pus sub învinuire în baza art. art. 310 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b), d), 190 alin. (5) Cod penal.

3.6. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 22 decembrie 2010, au fost respinse ca inadmisibile cererile de revizuire a sentinței Judecătoriei Ungheni din 23 mai 2005 și deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, în privința lui Feodorovici Gheorghe învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal.

Feodorovici Gheorghe a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată Chitroagă Ion și Chitroagă Angela a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

4. Sentința a fost contestată cu apel de procuror, partea vătămată Chitroagă Ion și inculpat, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Feodorovici Gheorghe să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, iar în baza art. art. 310 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, procesul penal să fie încetat din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală;

- **partea vătămată Chitroagă Ion**, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Feodorovici Gheorghe să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 310 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b), d), 190 alin. (5) Cod penal;

- **inculpatul**, casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d)

Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2012, au fost admise, din alte motive, apelurile declarate, casată sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- a fost respinsă ca inadmisibilă cererea lui Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela din 09 iulie 2007 de revizuire a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006 de încetare a procesului penal cu privire la învinuirea lui Feodorovici Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal și ca neîntemeiată ordonanța și concluziile procurorului în Procuratura Ungheni, Fetcu Adrian, din 02 aprilie 2008 cu privire la deschiderea procedurii de revizuire a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006 de încetare a procesului penal de învinuire a lui Feodorovici Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal;

- au fost încetate procesele penale cu privire la învinuirea lui Feodorovici Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, intentat repetat la 07 noiembrie 2007 și în baza art. art. 361 alin. (2) lit. b), d), 190 alin. (5) Cod penal, intentate la 16 august 2010 în timpul revizuirii cauzei din motivele că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă; există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de clasare a procesului penal; există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală; există cazul prevăzut de art. 55 Cod penal;

- a fost lăsată fără soluționare în procesul penal acțiunea civilă înaintată de Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela față de Feodorovici Gheorghe, urmând ca asupra acestora să hotărască instanța în ordinea procedurii civile.

6. Decizia a fost contestată cu recurs de către **procuror și părțile vătămate Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela**, care au solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2012, au fost admise recursurile, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale instanța de recurs ordinar a indicat că, instanța de apel s-a expus în dispozitivul deciziei contestate asupra cererii de revizuire a lui Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela din 09 iulie 2007, însă respectiva cerere a constituit obiectul examinării în cadrul altui proces judiciar finalizat cu o hotărâre irevocabilă.

De asemenea, a fost remarcat că, instanța de apel, nu s-a pronunțat asupra faptului, că în cadrul cercetării judecătorești, Hîncu Nikon a recunoscut, că adevărul eliberat de dânsul, care atesta faptul că Feodorovici Gheorghe a

achitat în casa SA „Consator” suma de 3463,20 lei pentru finisarea construcției blocului locativ în care locuiau soții Chitoroagă, era falsă.

Mai mult, la adoptarea hotărârii instanța de apel nu a respectat prevederile legislației procesuale penale, prevăzute la instituția revizuirii (art. art. 458-464 Cod de procedură penală).

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, au fost admise apelurile, casată inclusiv din oficiu, potrivit art. art. 409 alin. (2), 411 Cod de procedură penală, încheierea Judecătoriei Ungheni din 14 iulie 2008 și sentința Judecătoriei Călărași din 22 decembrie 2010 și dispusă rejudecarea cauzei, în aceeași instanță.

9. Prin încheierea Judecătoriei Călărași din 20 martie 2014, a fost admisă cererea de revizuire înaintată de părțile vătămate Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela și ordonanța de deschidere a procedurii de revizuire emisă de Procuratura Ungheni a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006 emisă în cauza penală de învinuire a lui Feodorovici Gheorghe în baza art. 310 alin. (1) Cod penal.

10. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 03 iunie 2016, Feodorovici Gheorghe a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 310 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu încetarea procesului penal în temeiul art. 60 Cod penal, eliberându-l de răspundere penală, din motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Feodorovici Gheorghe a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela a fost lăsată fără soluționare, cu indicarea faptului că aceștia sunt în drept de a înainta acțiunea civilă în ordinea procedurii civile.

10.1. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Feodorovici Gheorghe fiind participant la procesul civil și având calitatea de reclamant privind declararea nulă a actului emis de organul autorității publice locale, susținută de procurorul raionului Ungheni în apărarea drepturilor și intereselor statului și ale societății, a prezentat în calitate de probe un certificat fals, obținut la mijlocul lunii septembrie 2003 prin determinarea administrației SA „Consator” în persoana directorului Hîncu Nikon, care atestă greșit faptul precum că el ar fi vărsat în casa SA „Consator” or. Ungheni, în contul finisării construcției casei de locuit amplasată pe adresa xxxxx suma de 3462,20 lei, ordinul șefului Direcției Comerț și Alimentație Publică, Ciobanu A. nr. 004 din 11 februarie 1999 și hotărârea comitetului sindical din aceeași dată, ambele referitoare la repartizarea în beneficiul lui Feodorovici Gheorghe a apartamentului ce constituia obiect al litigiului civil, cu conținut denaturat ce nu corespund datelor factice.

Tot el, în cadrul procesului civil inițiat la cererea de chemare în judecată din 26 septembrie 2003 privind declararea nulă a actului emis de organul autorității publice locale, prezentând în calitate de probe un certificat fals, obținut la mijlocul lunii septembrie 2003 prin determinarea administrației SA „Consator”,

or. Ungheni în contul finisării construcției casei de locuit amplasată pe xxxxx, suma de 3463,20 lei, precum și ordinul șefului Direcției Comerț și Alimentație Publică, Ciobanu A. nr. 004 din 11 februarie 1999 și hotărârea Comitetului Sindical din aceeași dată, ambele referitoare la repartizarea în beneficiul lui Feodorovici Gheorghe a apartamentului amplasat pe adresa xxxxx ce constituia obiect al litigiului civil, cu conținut denaturat, ce nu corespunde datelor factice, a confecționat, deținut și folosit în cadrul procesului civil documente oficiale false.

Totodată Feodorovici Gheorghe, de către organul de urmărire penală a fost învinuit de faptul că, prin folosirea în procesul civil inițiat la cererea de chemare în judecată din 26 septembrie 2003 privind declararea nulă a actului emis de organul autorității publice locale a probelor false, materializate printr-un certificat fals, obținut la mijlocul lunii septembrie 2003 prin determinarea administrației SA „Consator” în persoana directorului Hîncu Nikon, care atestă greșit faptul precum că ar fi vărsat în casa SA „Consator” suma de 3463,20 lei, precum și ordinul șefului Direcției Comerț și Alimentație Publică, Ciobanu A. nr. 004 din 11 februarie 1999 și hotărârea Comitetului Sindical din aceeași dată, ambele referitoare la repartizarea în beneficiul lui Feodorovici Gheorghe a apartamentului amplasat pe adresa xxxxx ce constituia obiect al litigiului civil, cu conținut denaturat, ce nu corespunde datelor factice, prin înșelăciune, în baza deciziei Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 iunie 2007 a intrat în proprietatea apartamentului xxxxx al blocului locativ xxxxx în valoare de 400000 lei, ce aparține soților Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela.

11. Procurorul, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia în partea achitării inculpatului Feodorovici Gheorghe de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Feodorovici Gheorghe să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu menținerea sentinței în partea necontestată.

În motivarea apelului acuzarea a invocat că, prin achitarea inculpatului Feodorovici Gheorghe de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța a cercetat și apreciat critic suportul probator, fiind admise derogări de la prevederile art. art. 100, 101 Cod de procedură penală, fapt ce s-a soldat cu aprecierea și stabilirea incorectă a stării de fapt și de drept.

Instanța a motivat în sentință necesitatea achitării inculpatului Feodorovici Gheorghe, precum că el nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece lipsește obiectul infracțiunii de escrocherie, deși în cadrul cercetării judecătorești inculpatul a recunoscut că, el și în continuare consideră că apartamentul cu pricina îi revine cu drept de proprietate și nu va renunța la acest apartament niciodată.

A menționat acuzarea că, din învinuirea adusă lui Feodorovici Gheorghe rezultă că bunul ce a fost însușit de inculpat are o existență materială, este creat

prin munca omului, dispune de valoare materială și cost determinat, fiind bun străin pentru făptuitor.

În speță, făptuitorul prin intermediul înșelăciunii în formă scrisă (folosirea unor documente false) a exercitat influență psihică asupra conștiinței părții vătămate impunându-l, prin intermediul justiției, să-i cedeze imobilul său, care a fost apreciat de către ultimul la suma de 400000 lei, prin ce a lezat libertatea manifestării de voință a părții vătămate, ce se concretizează prin faptul că o perioadă îndelungată de timp aceasta nu a avut posibilitatea să dispună în mod nestingherit de bunul care se afla în posesia sa, neavând dreptul de a-l înregistra la OCT ca proprietatea sa și de a dispune de bun.

Prima instanță nu a atras atenția și la analiza făcută de acuzatorul de stat sub aspectul laturii subiective, prin care s-a menționat că făptuitorul în primul rând a manifestat vinovăția sa printr-o intenție directă, având un scop special de cupiditate, în cazul dat făptuitorul prin înaintarea în instanța de judecată civilă a unor documente vădit false a obținut un drept ce nu i se cuvenea, obținând ilegal un imobil.

Mai mult, prima instanță a ignorat faptul că martorii acuzării au susținut incontestabil că Feodorovici Gheorghe nu are și nici nu a avut dreptul de a pretinde la apartamentul cu pricina, fără a lua în considerație și informația din Registrul Bunurilor Imobile, conform căreia acest apartament a figurat ca proprietate a lui Feodorovici Gheorghe din 15 iunie 2007 până la 09 noiembrie 2009, circumstanță ce se probează prin certificatul nr. 422 din 12 decembrie 2010, eliberat de către directorul SA „RED-NORD” filiala Ungheni și titlul executoriu prin care familia Chitoroagă era impusă să elibereze imobilul.

12. Inculpatul Feodorovici Gheorghe, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 310 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b), d), 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor, cu respingerea acțiunii civile.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță la examinarea cauzei a dovedit o vădită lipsă de obiectivitate și imparțialitate, soluția căreia este viciată deoarece pentru stabilirea faptului că certificatul eliberat inculpatului la mijlocul lunii septembrie 2003, este fals, procurorul era obligat să rețină la dosar, originalul acestuia, atribuindu-i statut de corp delict, în conformitate cu prevederile art. 158 Cod de procedură penală, or în lipsa originalului certificatului era obligată să dispună achitarea inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 310 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

A indicat apelantul că, prima instanță era obligată să cerceteze contabilitatea SA „Consator”, din care să stabilească cert și evident, că inculpatul nu a achitat suma de 3463,20 lei.

A menționat inculpatul că, declarațiile depuse de Hîncu Nikon nu prezintă importanță probatorie, fiindcă lipsesc probele materiale concludente și utile - actele contabile ale SA „Consator”, iar declarațiile depuse de Iachimovschi Tatiana, nu au probat varianta expusă de acuzare.

În ce privește ordinele presupuse a fi false, inculpatul a indicat că, acuzarea nu a administrat probe concludente și utile, bazându-se exclusiv pe declarațiile lui Chitoroagă Ion, care este persoană cointeresată în cauza penală.

A specificat că, ordinele au fost înregistrate în registre diferite, fiind astfel explicată atribuirea aceluiași numere, iar ordinul nr. 004 din 11 februarie 1999, fiind recunoscut în calitate de corp delict, la dosar este anexat în copie, fapt ce contravine prevederilor art. 158 Cod de procedură penală.

Acuzatorul era în drept să formuleze învinuirea doar în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, pentru că această componentă de infracțiune este specială în raport cu cea de la art. 361 Cod penal, or falsificarea unei probe, se califică doar potrivit art. 310 Cod penal, fără a se face referire și la art. 361 Cod penal, iar instanța de judecată nu putea reține săvârșirea în același timp a două infracțiuni dintre care una generală, iar alta specială, fapt ce contravine prevederilor art. 116 Cod penal.

Mai mult, calificarea propusă de procuror în temeiul art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, este absolut greșită și neîntemeiată, nici calificativul de la lit. d) alin. (2) art. 361 Cod penal, nu poate fi imputat, fiindcă nu a fost stabilit în ședința de judecată cui i-a fost cauzat pretinsul prejudiciu și prin ce acte concrete se probează.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor și just a stabilit vinovăția inculpatului Feodorovici Gheorghe în baza art. art. 310 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

14. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, la examinarea cauzei de învinuire a inculpatului Feodorovici Gheorghe, atât prima instanță, cât și instanța de apel au constatat faptele incluse în actul de învinuire a inculpatului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, însă au considerat că în cazul dat fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Sușține procurorul că, la adoptarea deciziei instanța de apel a ignorat prevederile art. art. 24 alin. (3), 100 alin. (4), 101 alin. (1), (4), 314, 336 alin. (3) pct. 8), 384 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, motivarea soluției fiind sumară și incompletă, fără a fi stabilite temeiurile de fapt și de drept, fapt care a dus la respingerea apelului declarat, nu s-a pronunțat detaliat asupra tuturor argumentelor invocate în apel de către procuror, nu s-a expus asupra probelor menționate, ci s-a rezumat doar la menționarea faptului că partea acuzării nu a prezentat probe care să confirme vinovăția inculpatului.

15. Inculpatul, în temeiul pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea

infracțiunilor prevăzute de art. art. 310 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b), d), 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor în acțiunile inculpatului, cu respingerea acțiunii civile.

16. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2017, au fost admise recursurile, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În primul rând instanța de recurs a constatat, că instanța de apel nu a verificat împrejurările de esență care au generat procedura de revizuire.

În acest sens instanța de recurs a reținut, că din cererea de revizuire înaintată de Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela rezultă că aceștia au invocat ca temeiuri de revizuire stabilirea prin hotărâre irevocabilă că conținutul certificatului eliberat de conducătorul SA „Consator” în persoana lui Hîncu Nikon, este fals, fapt stabilit prin ordonanța procurorului din 01 decembrie 2006, prevăzute de alin. (3) art. 458 Cod de procedură penală (red. 2003).

Prin ordonanța procurorului din 08 august 2007, cu privire la deschiderea procedurii de revizuire, a fost dispusă deschiderea procedurii de revizuire a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, în privința lui Feodorovici Gheorghe, fiind stabilite temeiurile prevăzute de pct. 4), 5) alin. (3) art. 458 Cod de procedură penală (red. 2003), și anume existența a două hotărâri, și anume decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, emisă în privința lui Feodorovici Gheorghe și ordonanța din 01 decembrie 2006 de încetare a urmăririi penale din motivul intervenirii termenului de prescripție, emisă în privința lui Hîncu Nikon.

Iar prin încheierea Judecătoriei Călărași din 20 martie 2014, a fost admisă cererea de revizuire înaintată de părțile vătămate Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela și ordonanța de deschidere a procesului de revizuire emisă de Procuratura Ungheni a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006 pronunțată în cauza penală de învinuire a lui Feodorovici Gheorghe în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, deoarece a fost stabilit că revizuirea se încadrează în temeiul prevăzut de art. 458 alin. (3) pct. 3) Cod de procedură penală (red. 2013), existența a două hotărâri judecătorești irevocabile în privința lui Feodorovici Gheorghe și Hîncu Nikon care sunt învinuiți de săvârșirea aceleiași fapte, și anume decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Feodorovici Gheorghe și sentința Judecătoriei Ungheni din 27 februarie 2008, prin care Hîncu Nikon a fost liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere administrativă în baza art. 55 Cod penal.

Având în susținere prevederile art. 22 Cod de procedură penală și cele din art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenție, instanța de recurs a subliniat că revizuirea procesului penal se admite numai dacă „fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată”.

Fapte noi constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință instanța de judecată la data adoptării hotărârii și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată.

Noi trebuie să fie probele administrate în cadrul cercetării altor cauze, și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respectivă.

Fapte recent descoperite sunt faptele care existau la data adoptării hotărârii judecătorești, însă nu au putut fi descoperite.

Atitudinea unei părți care, cunoscând un fapt sau o împrejurare ce îi era favorabilă, a preferat să păstreze tăcerea nu poate justifica mențiunea unei erori judiciare și nu poate constitui un obstacol la admiterea revizuirii procesului penal dacă prin alte mijloace de probă asemenea împrejurări nu au putut fi descoperite la acel moment.

La fel, potrivit Raportului explicativ la Protocolul nr. 7 al CEDO, termenul „fapte noi sau recent descoperite” include noi mijloace de probă privind fapte preexistente.

Astfel, cazul de revizuire prevăzut la pct. 2) alin. (3) art. 458 Cod de procedură penală (red. 2013) sau pct. 4) alin. (3) art. 458 Cod de procedură penală (red. 2003), urmează a fi verificat doar sub aspectele menționate supra, or, potrivit art. 4 § 3 al Protocolului nr. 7 CEDO, nici o derogare de la prezentul articol nu este îngăduită. Prin urmare, statele nu sunt în drept de a institui, prin lege, alte temeieri de redeschidere a procedurii de revizuire a proceselor penale.

Cu referire la cazul de revizuire prevăzut de pct. 3) alin. (3) art. 458 Cod de procedură penală (red. 2013) sau pct. 5) alin. (3) art. 458 Cod de procedură penală (red. 2003), *două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia*, instanța de recurs a menționat că, acest caz de revizuire are în vedere existența a două hotărâri judecătorești penale, care se exclud una pe alta.

Deci, hotărârile inconciliabile trebuie să fie hotărâri penale, fiindcă, în caz de hotărâri ce nu se pot concilia, instanța de revizuire, anulând hotărârile inconciliabile, pronunță o altă hotărâre, or nu se poate ca o instanță penală să anuleze o hotărâre civilă.

În toate cazurile de inconciliabilitate este neîndoielnic că, una din hotărârile definitive conține o eroare judiciară care trebuie să fie înlăturată pe calea revizuirii.

Astfel, pentru a se reține acest caz de revizuire se cer următoarele condiții:

- a) hotărârile definitive ale instanțelor penale să soluționeze fondul cauzei,
- b) hotărârile irevocabile să fie inconciliabile, ceea ce înseamnă că se exclud una pe alta.

Neîndeplinirea uneia din aceste două condiții face inaplicabile dispozițiile legale menționate.

Cauzele în care s-au pronunțat cele două hotărâri trebuie să fie autonome, în sensul că acestea nu s-au pronunțat

- în aceeași cauză;
- în condițiile unei disjungeri;

- ca urmare a unor soluții contrare date în căile de atac.

Inconciliabilitatea este posibilă atunci când hotărârile irevocabile privesc pe diferiți participanți la săvârșirea unei infracțiuni, care, nefiind deodată cunoscuți, au fost urmăriți și judecați separat, când prin două hotărâri irevocabile pentru aceeași infracțiune, care a fost săvârșită de un singur făptuitor, sunt condamnate două persoane diferite, dintre care una este desigur nevinovată și când existența unei infracțiuni presupune preexistența altei infracțiuni.

Când astfel de infracțiuni corelative sunt judecate separat, se poate ca printr-o hotărâre să se constate că infracțiunea corelativă de condiționare există, iar în alta să se hotărască contrariul.

Deci, instanța de apel urma să verifice temeiurile invocate în cererea de revizuire pentru a stabili dacă întemeiat a fost dispusă deschiderea procedurii de revizuire, iar ulterior admisă revizuirea.

În al doilea rând, instanța de recurs a stabilit, că instanța de apel nu a verificat termenele de revizuire a procesului penal potrivit art. 459 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că, revizuirea unei hotărâri de achitare, de încetare a procesului penal, precum și revizuirea unei hotărâri de condamnare pentru motivul că pedeapsa este prea ușoară sau pentru că celui condamnat trebuie aplicată legea privitoare la o infracțiune mai gravă, se pot face numai înăuntrul termenelor de prescripție a incriminării, stabilite în art. 60 Cod penal și cel mai târziu până la un an de la descoperirea circumstanțelor prevăzute în art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală.

Astfel, revizuirea în defavoarea condamnatului, este limitată de termenul de 1 an de la data descoperirii circumstanțelor care servesc ca temei de revizuire, însă termenul de revizuire începe să curgă din diferite momente.

În cazul când două sau mai multe hotărâri nu se pot concilia, termenul începe să curgă din momentul pronunțării ultimei hotărâri.

Așadar, instanța de apel urma să verifice termenul depunerii cererii de revizuire ținând cont de temeiurile invocate în aceasta, dat fiind faptul că, cererea de revizuire a fost depusă la 26 iulie 2007, decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost emisă la 21 martie 2006, ordonanța de încetare a procesului penal în privința lui Hîncu Nikon a fost adoptată la 01 decembrie 2006, iar sentința Judecătoriei Ungheni în privința lui Hîncu Nikon a fost pronunțată la 27 februarie 2008, ținând cont și de prevederile art. 230 Cod de procedură penală.

În al treilea rând, instanța de recurs a conchis, că instanța de apel nu a verificat legalitatea ordonanței procurorului din 02 aprilie 2008 de anulare a ordonanței din 21 iunie 2004 privind scoaterea lui Feodorovici Gheorghe de sub urmărirea penală, precum și următoarele acțiuni efectuate în baza acestei ordonanțe.

Astfel, conform hotărârii Curții Constituționale din 14 mai 2015, privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, principiul *non bis in idem* impune autorităților publice competente nu doar interdicția de a judeca repetat o persoană, dar și interdicția de a urmări penal de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă.

17. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, a fost admis din alte motive, inclusiv din oficiu apelul procurorului și apelul inculpatului Feodorovici Gheorghe, casată sentința Judecătorei Călărași din 03 iunie 2016 și încheierea Judecătorei Călărași din 20 martie 2014 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a fost respinsă ca fiind nefondată cererea de revizuire depusă de Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela și ordonanța de deschidere a procedurii de revizuire emisă de procuratura Ungheni din 02 aprilie 2008, în cauza penală de învinuire a lui Feodorovici Gheorghe.

17.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a statuat că cererea de revizuire a fost depusă în termen, dat fiind faptul că a fost depusă la 26 iulie 2007, decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost emisă la 21 martie 2006, însă la materialele cauzei nu este prezentă confirmarea precum că părțile vătămate au cunoscut despre decizia Curții Supreme de Justiție la data emiterii și anume 21 martie 2006.

Instanța de apel a stabilit că din cererea de revizuire înaintată de Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela rezultă că aceștia au invocat ca temeiuri de revizuire stabilirea prin hotărâre irevocabilă că conținutul certificatului eliberat de conducătorul SA „Consator” în persoana lui Hîncu Nikon, este fals, fapt stabilit prin ordonanța procurorului din 01 decembrie 2006, prevăzute de alin. (3) art. 458 Cod de procedură penală (red. 2003).

Prin ordonanța procurorului din 08 august 2007, a fost dispusă deschiderea procedurii de revizuire a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, în privința lui Feodorovici Gheorghe, fiind stabilite temeiurile prevăzute de pct. 4), 5) alin. (3) art. 458 Cod de procedură penală (red. 2003), și anume existența a două hotărâri, și anume decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, emisă în privința lui Feodorovici Gheorghe și ordonanța din 01 decembrie 2006 de încetare a urmăririi penale din motivul intervenirii termenului de prescripție, emisă în privința lui Hîncu Nikon.

Prin încheierea Judecătorei Călărași din 20 martie 2014, a fost admisă cererea de revizuire înaintată de părțile vătămate Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela și ordonanța de deschidere a procesului de revizuire emisă de Procuratura Ungheni a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006 pronunțată în cauza penală de învinuire a lui Feodorovici Gheorghe în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, deoarece a fost stabilit că revizuirea se încadrează în temeiul prevăzut de art. 458 alin. (3) pct. 3) Cod de procedură penală (red. 2013), existența a două hotărâri judecătorești irevocabile în privința lui Feodorovici Gheorghe și Hîncu Nikon care sunt învinuiți de săvârșirea aceleiași fapte, și anume decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Feodorovici Gheorghe și sentința Judecătorei Ungheni din 27 februarie 2008, prin care Hîncu Nikon a fost liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere administrativă în baza art. 55 Cod penal.

Având în susținere prevederile art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală (red. 2003), art. 22 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat, că revizuirea este o cale de retractare a sentinței și nu de reformare.

În cadrul revizuirii temeiurile trebuie să fie obiective, reale și legale ce s-ar încadra în art. 458 Cod de procedură penală.

Astfel, legiuitorul prevede, expres, că nu orice faptă sau circumstanță poate justifica o cerere de revizuire, ci numai acelea de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii.

Potrivit Raportului explicativ la Protocolul nr. 7 al CțEDO, termenul „fapte noi sau recent descoperite” include noi mijloace de probă privind fapte preexistente. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existența a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

Legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ.

Cu referire la motivele invocate în cererea de revizuire, instanța de apel a reținut că inconciliabilitatea este posibilă atunci când hotărârile irevocabile privesc pe diferiți participanți la săvârșirea unei infracțiuni, care, nefiind deodată cunoscuți, au fost urmăriți și judecați separat, când prin două hotărâri irevocabile pentru aceeași infracțiune, care a fost săvârșită de un singur făptuitor, sunt condamnate două persoane diferite, dintre care una este desigur nevinovată și când existența unei infracțiuni presupune pre existența altei infracțiuni.

Astfel instanța de apel a reținut că nu au fost prezentate careva probe care ar demonstra necesitatea deschiderii revizuirii, or în toate cazurile de inconciliabilitate invocate în cererea de revizuire, una din hotărârile definitive conține o eroare judiciară care trebuie să fie înlăturată pe calea revizuirii.

Referitor la ordonanța procurorului din 02 aprilie 2008 de anulare a ordonanței din 21 iunie 2004 privind scoaterea lui Feodorovici Gheorghe de sub urmărirea penală, instanța de apel a considerat-o ca fiind neîntemeiată or, alin. (1) art. 287 Cod de procedură penală a fost abrogat prin Legea nr. 197 din 28 iulie 2016, în vigoare 09 septembrie 2016. Totodată alin. (1) art. 287 Cod de procedură penală a fost declarat neconstituțional prin hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2015, în vigoare 14 mai 2015, în acest sens fiind indicat, că odată cu încetarea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub

urmărire sau clasarea cauzei penale, persoana urmează a dispune de certitudinea și convingerea că nu va mai fi bănuită și urmărită penal. De asemenea, omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul bănuitului, învinutului, inculpatului, adică riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie în sarcina persoanei în cauză.

Totodată, reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire de către procurorul ierarhic superior prin ordonanță, este posibilă dacă, ulterior, se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a apărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire, este contrară garanțiilor instituite prin art. 21 din Constituție.

Instanța de apel a mai reținut că, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2015, în vigoare 14 mai 2015, Curtea Constituțională, a conferit principiului „*non bis in idem*” o conotație constituțională, în Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală a subliniat: „[...] dreptul [de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă] derivă din art. 21 din Constituție, conform căruia: „Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale”. Din conținutul normei constituționale se deduc trei principii: prezumția nevinovăției, caracterul public al procedurilor penale și posibilitatea persoanei de a utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa. [...]” Curtea a reținut că principiul statuat de art. 21 din Constituție - asigurarea tuturor garanțiilor necesare apărării persoanei acuzate de un delict în procesul judiciar - pe lângă alte drepturi procesuale, oferă persoanei și dreptul constituțional de a nu fi urmărită, judecată sau pedepsită de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Astfel, potrivit prevederilor internaționale, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de două ori de către jurisdicțiile aceleiași stat pentru aceeași faptă.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, „*principiul non bis in idem*” își găsește aplicabilitatea doar în cazul unei acuzații în materie penală (a se vedea, spre exemplu, cauza Maaouia vs. Franța, 5 octombrie 2000) și, evident, în dosarele penale în care figurează persoane acuzate. Așadar, în procedura penală națională principiul va fi aplicat dacă anterior persoana a avut calitatea de bănuit, învinuit, inculpat sau condamnat pentru o faptă care ulterior a devenit obiectul unei urmăririi penale sau examinări judiciare repetate.

Instanța de apel a reținut că principiul „*non bis in idem*” impune autorităților publice competente nu doar interdicția de a judeca repetat o persoană, dar și interdicția de a urmări penal de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă. Pronunțarea și intrarea în vigoare a unei sentințe judecătorești sau emiterea unei hotărâri de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale

împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru aceeași faptă săvârșită de aceeași persoană.

Acest principiu urmează a fi aplicat numai atunci când a fost emis un act cu caracter definitiv, fie că este vorba de o ordonanță de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, fie de o hotărâre judecătorească definitivă.

Astfel, potrivit Convenției Europene, două situații pot determina redeschiderea unei cauze penale, și anume: 1) există fapte noi sau recent descoperite; 2) există un viciu fundamental.

Potrivit art. 4 par. 3 al Protocolului nr. 7, nici o derogare de la prezentul articol nu este îngăduită în temeiul art. 15 din Convenția Europeană. Prin urmare, statele nu sunt în drept de a institui, prin lege, alte temeuri de redeschidere a proceselor încetate anterior.

În conformitate cu prevederile internaționale, art. 22 alin. (3) din Codul de procedură penală stabilește că hotărârea organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, precum și hotărârea judecătorească definitivă, împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru aceeași persoană pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea pronunțată.

Aceste două situații de excepție, enunțate cu titlu de principiu în partea generală a Codului de procedură penală, sunt transpuse în art. 287 alin. (4), care stabilește că în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărârea respectivă.

Prin „fapte noi ” constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată, iar „fapte recent descoperite” sunt faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite.

Potrivit Raportului explicativ la Protocolul nr. 7, termenul „fapte noi sau recent descoperite” include noi mijloace de probă privind fapte preexistente.

Mai mult, articolul 4 din Protocolul nr. 7 nu împiedică redeschiderea procedurii în favoarea persoanei condamnate și orice altă modificare a hotărârii judecătorești în beneficiul acesteia.

Instanța de apel a reținut că organul de urmărire penală ilegal și neîntemeiat a anulat ordonanța din 21 iunie 2004 privind scoaterea lui Feodorovici Gheorghe de sub urmărirea penală, deoarece nu a indicat că ar fi apărut careva fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărârea respectivă.

18. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală,

contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

În argumentarea recursului menționează că instanța de apel, fiind investită cu obligația de a judeca fondul cauzei a dispus respingerea cererii de revizuire, care de fapt s-a deschis numai în partea ce ține de învinuirea adusă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal.

Or, urmărirea penală în privința lui Feodorovici Gheorghe în baza art. art. 361 alin. (2) lit. b), d) și 190 alin. (5) Cod penal, a fost pornită la 14 iulie 2010, însă cererea de revizuire a fost admisă prin încheierea Judecătoriai Ungheni din 14 iulie 2008 și a fost supusă revizuirii decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006 numai în partea ce ține de învinuirea adusă conform art. 310 Cod penal.

În astfel de circumstanțe instanța de apel a omis să se expună asupra învinuirii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d), și art. 190 alin. (5) Cod penal, asupra căruia nu a existat o hotărâre irevocabilă și instanța de fond a pronunțat o sentință de achitare, sentință ce a fost contestată de procuror și instanța de apel urma să se expună referitor la temeinicia acestuia.

Totodată, în partea soluției de respingere a cererii de revizuire instanța de apel nu a ținut cont că au fost stabilite temeiurile prevăzute de pct. 4), 5) alin. (3) art. 458 Cod de procedură penală (red. 2003), și anume existența a două hotărâri care nu se pot concilia, și anume decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, emisă în privința lui Feodorovici Gheorghe prin care în privința acestuia s-a pronunțat o decizie de încetare pe motive de reabilitare și sentința Judecătoriai Ungheni din 27 februarie 2008, prin care Hîncu Nikon a fost liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere administrativă în baza art. 55 Cod penal, pentru aceleași fapte.

Cele expuse relevă asupra faptului, că instanța de apel nu a îndeplinit cerințele art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală și a emis o hotărâre nemotivată.

19. Părțile vătămate Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului se invocă că instanța de apel nu a motivat, în concreto, relevanța/nepertinența probatoriului administrat, rezumându-se în a conchide că, *„nu au fost prezentate careva probe care ar demonstra necesitatea deschiderii revizuirii”*.

Consideră recurenții că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, pronunțând o atare soluție, or, la caz au fost elucidate circumstanțe temeinice pentru inițierea revizuirii.

Astfel, în cazul procesului penal intentat în privința lui Feodorovici Gheorghe în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, există decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006 prin care s-a decis încetarea procesului.

Pe de altă parte, există sentința irevocabilă a Judecătoriei Ungheni din 27 februarie 2008, prin care Hîncu Nikon a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, realizată prin eliberarea lui Feodorovici Gheorghe a unui certificat fals privind achitarea de către ultimul a sumei de 3463 lei 20 bani pentru finisarea blocului locativ de pe str. Romană, 90 din or. Ungheni.

În ambele cazuri, este vorba despre unul și același înscris fals, pe care Feodorovici Gheorghe, l-a obținut prin determinarea lui Hîncu Nikon de a-l elibera, cu scopul de a-l prezenta ulterior într-un proces civil, în care Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela aveau calitatea de pârâți.

Astfel, în baza respectivul act fals, Feodorovici Gheorghe a reușit să revendice dreptul său de proprietate asupra apartamentului în care locuiau Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela și pe care l-au primit în condiții legale.

La fel, Feodorovici Gheorghe și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentului vizat în temeiul deciziei Curții Supreme de Justiție din 08 iunie 2007, emisă inclusiv, pe baza certificatului fals eliberat de către Hîncu Nikon, și a deținut acest drept mai bine de un an de zile, or la 23 septembrie 2009 decizia Curții Supreme de Justiție din 08 iunie 2007 a fost desființată pe calea revizuirii civile, la cererea soților Chitoroagă.

Recurenții sunt de opinia că existența a două hotărâri neconciliabile, demonstrează cert necesitatea admiterii cererii de revizuire.

20. Inculpatul Feodorovici Gheorghe, declară recurs ordinar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea sentinței Judecătoriei Călărași din 03 iunie 2016 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, cu pronunțarea unei soluții de achitare a acestuia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 310 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b) și art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracționale imputate în acțiunile sale și respingerea pretențiilor materiale și morale înaintate de către părțile vătămate.

Subsidiar solicită achitarea lui Hîncu Nikon de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, din motiv că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea incriminată.

În argumentarea recursului menționează următoarele:

- prima instanță l-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 310 alin. (1), art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deși la dosar lipsesc probe admisibile care să demonstreze vinovăția sa;

- soluția primei instanțe a fost viciată, deoarece procurorul era obligat să rețină la dosar originalul certificatului eliberat la mijlocul lunii septembrie 2003, atribuindu-i statut de corp delict, în strictă conformitate cu prevederile art. 158 Cod de procedură penală,

- instanțele de judecată erau obligate să cerceteze contabilitatea SA „Consator”, din care să rezulte, cert și evident, că inculpatul nu a achitat suma de 3463, 20 lei;

- declarațiile făcute de Hîncu Nikon nu prezintă o importanță probatorie,

fiindcă lipsesc probele materiale concludente și utile directe - actele contabile ale SA „Consator”.

- nici declarațiile oferite de Iachimovschi Tatiana și Popovici Vera, nu au probat varianta expusă de acuzarea de stat, aceasta, neaducând o claritate certă în cele incriminate;

- susține că faptul achitării sumei de 3463,20 lei, se probează prin aceea, că, contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului din 11 februarie 1999, nu a fost rezolvit, deși, dacă suma de bani, nu ar fi fost virată la casa SA „Consator”, acesta potrivit clauzelor contractuale exprese, trebuia să fie rezolvit, iar în locul său, să fie trecuți alți beneficiari ai Direcției Orășenești de Comerț și Alimentație Publică a raionului Ungheni.

- în ceea ce privește, ordinele, presupus a fi false, consideră că acuzarea nu a administrat nici un fel probă concludentă și utilă, bazându-se exclusiv pe declarațiile lui Chitoroagă Ion, or, ordinele respective, au fost înregistrate în registre diferite, anume așa, explicându-se atribuirea aceluiași numere;

- organul de urmărire penală, interpretează după bunul său plac forma și conținutul hotărârii Comitetului Sindical din 11 februarie 1999, deși aceasta este legală;

- consideră că acuzatorul de stat era în drept să formuleze învinuirea doar în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, pentru că această componentă de infracțiune este specială în raport cu cea de la art. 361 Cod penal, fapt ce impune aplicarea art. 116 alin. (2) Cod penal;

- calificarea propusă de procuror în temeiul art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal – „*de 2 sau mai multe persoane*” este una absolut greșită și neîntemeiată, deoarece în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2008, este menționat despre faptul că între Feodorovici Gheorghe și Hîncu Nicon, nu există nici un fel de legătură obiectivă și subiectivă;

- consideră că argumentarea săvârșirii de către el a acestor infracțiuni, contravin motivării achitării sale de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal;

- ori, în ultimul caz, nu a cauzat nimănui un careva prejudiciu material, precum și lipsește legătura causală între presupusa faptă de sustragere și cea de daune, pe când la analiza componentei de infracțiune de la art. 361 Cod penal, se indică că ar fi cauzat daune familiei Chitoroagă;

- totodată, organul de urmărire penală, nu a clarificat cine sunt până la urmă victimele presupusei infracțiuni de escrocherie, deoarece Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela niciodată nu au fost salariați ai Direcției de Comerț și Alimentație Publică a raionului Ungheni, iar pe de altă parte, apartamentul respectiv se afla în posesie ilegală, la data derulării evenimentelor, la Primăria or. Ungheni și, nicidecum, în cea a persoanelor respective;

- organul de urmărire penală, nu a probat presupusul prejudiciu material în cuantum de 400000 lei, atâta timp cât potrivit însemnărilor din Registrul Bunurilor Imobile, valoarea estimată a acestui imobil era de 78680 lei;

- remarcă că decizia instanței de apel este nemotivată, fără analiza

materialului probator existent la dosar, fiind încălcat art. 6§1 CțEDO;

- totodată, instanța de apel incorect a stabilit faptul presupusei neconcilierii între decizia Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006 și ordonanța procuraturii din 01 decembrie 2006 (îl vizează pe Hîncu Nikon), deoarece în realitate, acest temei de inconciliabilitate, a fost soluționat irevocabil de Curtea de apel Bălți, prin adoptarea deciziei din 05 decembrie 2007.

21. Inculpatul Feodorovici Gheorghe a depus referință la recursurile declarate de către procuror și de către părțile vătămate Chitoroagă Ion și Angela, pledând pentru declararea inadmisibilității acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Consideră că argumentele invocate de procuror nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar în vederea combaterii argumentelor din recursul părților vătămate, inculpatul reiterează motivele de nevinovăție invocate în cererea sa de recurs.

22. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din materialele cauzei, recurenții invocă drept temeiuri pentru declararea recursurilor prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Suplimentar, inculpatul Feodorovici Gheorghe mai invocă și temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul *când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Verificând hotărârea supusă recursului prin prisma argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit constată, că motivele desprinse din conținutul recursurilor parțial și-au găsit confirmare în speța dată, astfel că instanța de apel la examinarea prezentei cauze penale nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, situație ce impune casarea deciziei recurate și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile judiciare admise de către instanțele de fond nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, au fost ignorate la rejudecarea cauzei.

Cu referire la acest segment instanța de recurs notează, că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2017, s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel, fiind indicate 3 aspecte de care urma să țină cont instanța de apel la rejudecarea cauzei.

Astfel, în primul rând instanța de apel urma să verifice respectarea termenului de revizuire a procesului penal potrivit art. 459 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul căruia rezultă că revizuirea în defavoarea condamnatului, este limitată de termenul de 1 an de la data descoperirii circumstanțelor care servesc ca temei de revizuire, însă termenul de revizuire începe să curgă din diferite momente. În cazul când două sau mai multe hotărâri nu se pot concilia, termenul începe să curgă din momentul pronunțării ultimei hotărâri.

La acest capitol instanța de apel a statuat că *„cererea de revizuire a fost depusă în termen, dat fiind faptul că a fost depusă la 26 iulie 2007, decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost emisă la 21 martie 2006, însă la materialele cauzei nu este prezentă confirmarea precum că părțile vătămate au cunoscut despre decizia Curții Supreme de Justiție la data emiterii și anume 21 martie 2006.”*

Cu referire la termenul de revizuire, Colegiul penal lărgit constată însă că instanța de apel nu a cercetat amănunțit materialele cauzei, omițând că în speță, de fapt, au fost depuse 2 cereri de revizuire.

Într-adevăr, prima cerere de revizuire a fost depusă de către părțile vătămate Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela la 26 iulie 2007, însă prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2007, au fost respinse ca nefondate recursurile declarate de procuror și de către părțile vătămate Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela, cu menținerea sentinței Judecătoriei Ungheni din 28 septembrie 2007, prin care a fost respinsă cererea de revizuire a petiționarilor Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela.

Este relevant faptul că ulterior, la 02 aprilie 2008, procurorul în Procuratura r-lui Ungheni, Fetcu A., a dispus deschiderea procedurii de revizuire a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, punând la baza acestei concluzii cele constatate prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27 februarie 2008 de condamnare a lui Hîncu Nikon în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 14 iulie 2008, s-a dispus admiterea cererii de revizuire *înaintată de Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela* și concluziile procurorului în Procuratura r-lui Ungheni, Fetcu A. cu ordonanța cu privire la deschiderea procedurii de revizuire, s-au conexas cauzele penale nr. 2004360116 (*intentată în baza art. 310 alin. (1) Cod penal în privința lui Feodorovici Gheorghe*) și nr. 2006368025 (*intentată în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal în privința lui Hîncu Nikon*), pentru rejudecare.

Având în vedere circumstanțele descrise mai sus, Colegiul penal remarcă că instanța de apel s-a expus doar în privința termenului cererii de revizuire depusă de către părțile vătămate Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela, care, a fost deja respinsă prin hotărârea irevocabilă a Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2007, pe când, de fapt, în speță instanța urma să se pronunțe referitor la termenul revizuirii înaintate de către procuror, care a fost deschisă prin ordonanța din *02 aprilie 2008* și depusă în Judecătoria Ungheni la 07 aprilie 2008 (f.d. 372, vol.I), urmând să stabilească din ce moment urma a fi calculat termenul de deschidere a procedurii de revizuire, fapt care a fost omis la judecarea cauzei în instanța de apel.

Sub un alt aspect, urmează a fi evidențiat faptul, că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006 a fost admis recursul în anulare declarat de condamnatul Feodorovici Gheorghe, casată parțial decizia instanței de apel, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost încetat procesul penal în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, *din motivul existenței ordonanței irevocabile a organului de urmărire penală din 21 iunie 2004 de scoatere a lui Feodorovici Gheorghe de sub urmărirea penală*, cu excluderea din descriptivul deciziei concluzia privitor la existența constatării faptei prevăzută de art. 310 alin. (1) Cod penal.

Deschizând procedura de revizuire a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, emisă pe cauza penală de învinuire a lui Feodorovici Gheorghe în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, procurorul în Procuratura r-lui Ungheni, Fetcu A., a solicitat instanței de judecată revizuirea procesului penal din motiv că această hotărâre nu se conciliază cu sentința Judecătoriei Ungheni din 27 februarie 2008, prin care Hîncu Nikon a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Totodată Colegiul penal lărgit reține că, prin încheierea Judecătoriei Călărași din 14 iulie 2010 a fost admisă cererea de revizuire, iar în cadrul examinării procedurii de revizuire, cauza penală de condamnare a inculpatului Feodorovici Gheorghe în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, a fost restituită de către instanța de judecată procurorului pentru înaintarea unei noi învinuiri inculpatului.

Prin ordonanța din 24 august 2010, Feodorovici Gheorghe, în cadrul examinării dosarului în privința acestuia în procedură de revizuire, a fost pus sub învinuire în baza art. art. 310 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b), d), 190 alin. (5) Cod penal.

Colegiul penal ține să menționeze că reieșind din faptul că a fost deschisă procedura de revizuire doar a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2006, adică numai în partea ce ține de învinuirea adusă conform art. 310 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a omis să se expună asupra legalității și temeiniciei învinuirilor înaintate în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și art. 190 alin. (5) Cod penal, ținând cont de faptul că în privința acestora nu a existat o hotărâre irevocabilă, iar prima instanță, examinând dosarul în procedură de revizuire, a pronunțat o sentință de încetare pe capătul de acuzare în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și o sentință de achitare pe capătul de acuzare în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

În acest sens instanța de recurs atestă că, în cadrul procedurii de revizuire, inculpatului Feodorovici Gheorghe i-a fost înaintată o nouă învinuire în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) și art. 190 alin. (5) Cod penal, care se referă la aceleași acțiuni ale inculpatului în privința cărora există o hotărâre irevocabilă asupra căreia a fost deschisă procedura de revizuire.

Cu toate acestea instanța de apel la judecarea cauzei s-a pronunțat numai în partea ce ține de temeinicia depunerii cererii de revizuire a cauzei penale de învinuire a lui Feodorovici Gheorghe în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, fără a se pronunța pe marginea celorlalte capete de învinuire înaintate în cadrul procedurii de revizuire.

Mai mult, Colegiul penal constată că, instanța de apel, *expunându-se în decizia pronunțată asupra ilegalității ordonanței procurorului din 02 aprilie 2008 de anulare a ordonanței din 21 iunie 2004 privind scoaterea lui Feodorovici Gheorghe de sub urmărirea penală*, ultima fiind pusă la baza deciziei irevocabile a Colegiului penal al Curții Supreme din 21 martie 2006, și stabilind că în speță nu a fost respectat principiul autorității de lucru judecat, exprimat prin încălcarea principiului *non bis in idem*, care constă în inadmisibilitatea declanșării unei noi judecăți cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană, dacă acestea au făcut obiectul unei judecăți pentru care există deja o hotărâre definitivă, *instanța de apel nu s-a expus în nici un fel, reieșind din constatările sus-expuse, asupra legalității înaintării lui Feodorovici Gheorghe a unei noi învinuiri în cadrul procedurii de revizuire, lăsând fără soluționare capetele de acuzare în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și art. 190 alin. (5) Cod penal înaintate inculpatului.*

Colegiul penal lărgit constată, că în speță, instanța de apel a comis eroarea de drept invocată de procuror în recursul depus, deoarece la rejudecarea cauzei nu și-a motivat soluția, dat fiind faptul că nici partea motivantă, nici dispozitivul deciziei nu conține careva concluzii referitoare la o parte din învinuirile înaintate inculpatului indicate supra, mai mult decât atât, instanța de apel totodată nu oferă careva răspuns și la alegațiile părților vătămate și inculpatului asupra aceluiași învinuiri.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de recurenți și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri precum și în recursurile declarate și să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și de practica relevantă a CtEDO, iar ținând cont de aceste aspecte să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

23. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, de către părțile vătămate Chitoroagă Ion și Chitoroagă Angela și de către inculpatul Feodorovici Gheorghe, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Feodorovici Gheorghe xxxxx*, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **03 decembrie 2019.**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor